

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: nezl. **B.M.**, zastoupeného zákonným zástupcem: B. S., zastoupeného JUDr. Ilonou Tajchnerovou, advokátkou se sídlem Velká Hradební 3385/9, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2006, č. j. OAM-981/VL-09-BE01-2006, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 11. 2007, č. j. 14 Az 1/2007 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele, JUDr. Iloně Tajchnerové, advokátce se sídlem Velká Hradební 3385/9, Ústí nad Labem, **s e** odměna za poskytnutou právní službu **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 7. 12. 2006, č. j. OAM-981/VL-09-BE01-2006, jímž mu nebyla dle ust. § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělena mezinárodní ochrana.

V podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a dále uvedl, že napadené rozhodnutí krajského soudu napadá v plném rozsahu z důvodů, které uvede v doplnění kasační stížnosti jemu ustanovený advokát.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 18. 12. 2007, č. j. 14 Az 1/2007 - 74, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokátku JUDr. Ilonu Tajchnerovou a současně jí v předmětném usnesení uložil, aby v souladu s ust. § 37 odst. 5, větou první, a ust. § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odstranila nedostatky kasační stížnosti, tj. v souladu s ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. uvedla, z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadá stěžovatel rozhodnutí krajského soudu. Ke splnění uložené povinnosti jí stanovil lhůtu jednoho měsíce ode dne doručení shora citovaného usnesení. Uvedené usnesení rovněž obsahovalo poučení, že nebude-li kasační stížnost ve shora uvedené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o této kasační stížnosti podle ust. § 37 odst. 5, věty druhé, s. ř. s. usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek, a to s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití ust. § 120 s. ř. s.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu stěžovatel převzal dne 8. 1. 2008 a zástupkyní stěžovatele bylo doručeno dne 2. 1. 2008. Dne 6. 2. 2008 pracovnice JUDr. Ilony Tajchnerové sdělila krajskému soudu, že zástupkyně stěžovatele nebude doplňovat kasační stížnost pro nespolupráci ze strany stěžovatele. Na obsah předmětného usnesení nebylo do dnešního dne nijak reagováno ani stěžovatelem, ten tak zůstal nečinný a kasační stížnost nebyla doplněna.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Za výše popsané situace, kdy stěžovatel ani jeho ustanovená zástupkyně na výzvu soudu nedostatek kasační stížnosti neodstranili a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., usnesením odmítl, když stěžovatel byl ve shora citovaném usnesení krajského soudu o následcích neodstranění vad kasační stížnosti výslovně poučen (ust. § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s., shodně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, publikované pod č. 6/2003 Sb. NSS).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (ust. § 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupkyní stěžovatele odměnu za zastupování nepřiznal, protože z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by tato nějaký úkon právní služby, za který by jí dle ust. § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, náležela odměna, vykonala, neboť soudu pouze sdělila, že stěžovatel je nekontaktní a že z tohoto důvodu nedoplní kasační

stížnost. Toto sdělení však nelze považovat za úkon právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) shora citované vyhlášky, jak zástupkyně stěžovatele uvedla ve svém podání ze dne 25. 2. 2008, v němž vyčíslila svou odměnu za zastupování.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu